

Leed en vreugd in Kenia

Vier weken lang bericht de Groningse Ria Fennema uit het verre Kenia over een ontwikkelingsproject waaraan zij meewerkt. Vanuit Groningen is een zending hulpgoederen gestuurd, en Ria kijkt onder andere of die spullen goed terecht komen.

Jambo Groningen! Habari? ('Hoe is het met jullie allemaal' in het swahili). Ik bezocht deze week Nyumbani, een weeshuis voor aidsbaby's. De ouders van deze kinderen zijn overleden aan de gevolgen van aids en veelal hebben ze zelf ook het aids-virus. In dat geval groeien ze hier op en sterven hier. Het oudste kind is nu zeventien jaar. Het weeshuis wordt gesponsord door onder andere het SWK (Stichting Weeskinderen Kenia van de KLM-bemanning).

Het ziet er prachtig uit. In de stenen huisjes staan bedjes en een tafeltje, speelgoed, boekjes en vanuit ieder huisje klinkt vrolijke muziek. De kinderen dansen en zingen met de vele vrijwilligers hier aanwezig, ik had tranen in mijn ogen van ontroering, zo mooi. De realiteit is wel dat deze kinderen deze week twee van hun vriendjes hebben verloren. Goede gezondheidszorg en veel plezier in het heden is belangrijk in Nyumbani. In het project Spirit of Faith is de insteek anders, de zorg ligt meer in de toekomst. De kinderen verlaten het SOF om en nabij veertien-jarige leeftijd, op dat moment gaan ze naar een vervolgschool. Ook deze kosten moeten worden gedragen door sponsors. Het SOF laat de kinderen pas los op het moment dat ze op eigen benen kunnen staan. Als voorbeeld noem ik u Peter Maina. Peter is achttien jaar en heeft alles in zich om naar de universiteit te gaan, behalve natuurlijk geld. Het SOF en de SWK zijn momenteel druk aan het zoeken naar sponsors voor hem. Er is ongeveer 20.000 gulden nodig voor vier jaar universiteit. De eerste termijn had al voldaan moeten zijn maar er was geen geld dus is er uitstel gevraagd.

Behalve mijn bezoek aan Nyumbani heb ik ook een bezoek gebracht aan vier broertjes die pas hun ouders hebben verloren aan de gevolgen van aids. Het kostte twee leuke banden door de slecht begaanbare weg (ik ben ondertussen al slechte wegen gewend hoor maar dit was écht slecht). De laatste twee kilometer moesten

we de auto laten staan omdat we voor een kapotte brug kwamen te staan.

De kinderen zijn naar ons gebracht met een fiets. Toen de kinderen na een hele lange tijd arriveerden, kreeg ik een heel naar gevoel. Deze kinderen keken niemand aan en spraken niet, rooddoorlopen oogjes, veel hoest, magere armpjes en beentjes en dikke ronde buiken. Niet van de honger maar van de wormen, heel erg veel wormen. We geven de kinderen een mango en ondertussen springen de luizen vrolijk in het rond.

Het SOF is gevraagd deze kinderen op te nemen maar 't heeft geen plaats en geen geld. Toch besluiten Dick en Maggie: "Deze kinderen komen, alle vier." Dat wil zeggen: mits ze aidsvrij zijn. In ieder geval staat vanaf dit moment vast dat de kinderen ergens worden opgenomen. Aidstest, ziekenhuis, rechtbank, het moet allemaal eerst gebeuren en dan verwelkomen we hen. Mocht de lezer een van deze kinderen willen helpen, neem dan contact op met Jan Visser, Hessenpad 11, 6718TD Ede, e-mail jan-en-ans-visser@wxs.nl, of kom op een van de informatie-avonden die ik ga organiseren in Groningen.

De mensen van de SWK komen door hun werk regelmatig hier en weten hierdoor de beste weggetjes om dingen te bereiken. Twee voorbeelden.

1. Je moet hier voor het ophalen van goederen in Kenia op het postkantoor behoorlijk geld betalen. Als de KLM het meeneemt, zijn ergoedkosten aan verbonden.

2. Als iemand vijf jaar achtereen duizend gulden geeft aan het SWK en valt die persoon in een belastingtarief van vijftig procent, dan kost het die persoon dus netto vijfhonderd gulden terwijl de stichting duizend gulden ontvangt.

Woensdag is het vliegtuig van de KLM geland met de spullen uit Groningen. Het was/is hier één groot feest. Alle kinderen hebben nieuwe schoenen en een nieuw T-shirt. Bovendien kregen alle kinderen een ballon en de jongetjes een autootje en de meisjes een knuffel. We hebben gekleurd en geverfd, geplakt en geknipt, onvergetelijk is dit voor de kinderen. Voor mij was dit bemoedigend. Dank jullie allen! Kwaheri!

Groetjes uit Kenia van Ria Fennema

